

Udvalget foreslaar at forringe Fredningsbestemmelserne, saaledes Bestemmelsen i Ændringsforslag Nr. 4, hvor Størrelsen af de fredede Nedfaldsørreder fastsættes til indtil 20 Tommer. Dette tror jeg er for lidt. I hvert Fald bliver det fra sagkyndig Side gjort gældende, at naar vi ikke fastsætte et Mindstemaal af 22 Tommer, vil denne Fredningsbestemmelse for Nedfaldsørred være temmelig betydningsløs. Da Udvalget imidlertid staar fuldstændig enigt, har jeg ikke meget Haab om at kunne omstemme nogen ved at fraraade at stemme for noget af de foreliggende Ændringsforslag, og jeg skal derfor indskrænke mig til denne korte Bemærkning, hvorved jeg jo tager et lille Forbehold overfor de senere Forhandlinger om Sagen.

Alfred Christensen: Skønt jeg ikke har været Medlem af det om denne Sag nedsatte Udvalg, kan jeg, der fra gammel Tid har arbejdet paa Fredningen af Gudenaafiskene og kender noget til dette Forhold, ikke lade denne Debat gaa til Ende uden at tillade mig nogle Bemærkninger i Anledning af Betænkningen og de stillede Ændringsforslag. Ligesom den højtærede Landbrugsminister er jeg ikke i Stand til at anse alle Ændringsforslagene for Forbedringer af Lovforslaget. Saaledes som dette er forelagt af Landbrugsministeren, forekommer det mig i flere Retninger bedre, end det kan ventes at blive, naar det kommer ud af denne Sal. Det gælder særlig Fredningsbestemmelserne, med Hensyn til hvilke Udvalget har stillet sig saaledes, som man kan vente af de lokale Repræsentanter. Det er ikke Fredning, man i Kredsene vil have. Det er Fisk, Vælgerne ville have fat i, og mange af deres Repræsentanter ville gerne skaffe dem saa mange Fisk, de kunne, i Nutiden, og saa lade Eftertiden sørge for Yngelen og hvad der kan blive til Børn og Børnebørn. Jeg, der sidder et Stykke derfra og ser lidt længere frem, ser lidt mere uinteressert paa disse Sager.

Det, som først støder mig, er Ændringsforslagene Nr. 1 og 2, hvor Udvalget foreslaar, at vi skulle lade Pramløbet i Grundfjorden gaa ud af Loven. Var der noget, som var beklageligt ved den forrige Lov, som jeg betragter som en i de fleste Retninger god Lov, der har virket meget til Fremme af Fiskebestanden derovre, var det det, at Grundfjorden til Pramløbet ikke helt var inddraget under den. Det medførte, at naar Sammenfredningen i Randers Fjord var forbi, øste man inde

i Pramløbet alle de Ørreder op, der havde samlet sig der, til meget stor Skade for Ørredernes senere Vandringer og Yngel. Saa vidt jeg ved, kommer der ikke Laks op i Grundfjorden og de Aaer, der staa i Forbindelse med den, i alt Fald kun i mindre Omfang, og vi kunne ikke frede Laksen rundt i alle Sideløbene, men Grundfjorden spiller den allerstørste Rolle for Ørredernes Vedkommende, det er et Sted, hvor Ørrederne samle sig i stor Masse. Det fremgaar af alle de Beretninger, vi have her paa Tingets Bord. Vi have jo hvert Aar faaet Beretninger om Fiskeriet i Gudenaå og tilstødende Vande, og alle vi, der have Interesse for Sagen, læse dem og se, at Grundfjorden til Pramløbet spiller den allerstørste Rolle for Ørreden. Ved nu atter at gøre dette Fjordstykke paa en Maade fredløst ved ikke at delagtiggøre det i den større, omfattende Fredning, som ved Loven bliver Randersfjord og Gudenaå til Del, ophæve vi en stor Del af de Goder, som vi ellers give Ørreden ved Fredning. Jeg vil da bede Udvalget, om det ikke kunde tænke lidt paa Grundfjord endnu, inden vi gaa til tredie Behandling, og faa den med til Pramløbet. Der er naturligvis nok nogle Fjordfiskere, som gerne ville gaa derind og fylde Ørredsækken, men jeg tror, at vi maa kunne komme over det. Jeg tror, at der er et Samlingssted for Ørred, som er større og mere vigtigt end noget som helst andet Ørredsamlingssted i Nærheden, og vi kunne vistnok forsvare at frede Ørreden noget mere ved at drage Fjorden til Pramløbet med ind under Fredningen.

Heller ikke det næste Ændringsforslag, Nr. 4 til Fredningsparagraffen, § 2, kan jeg helt billige. Den højtærede Landbrugsminister har i Lovforslaget foreslaaet, at den foranderlige Fredning for Fjorden, for Gudenaåen og for Sideaaerne skulde slaas sammen til en for alle Løbene gældende fælles Fredning fra 1. Oktober til 31. Januar, d. v. s. hele Oktober, November, December og Januar, en 4 Maaneders Fredning. Fredningstiden er af Udvalget foreslaaet ændret til 15. Oktober—1. Januar. Det har altsaa taget halvanden Maaned bort fra Fredningen. Om nu netop Januar Maaned er saa nødvendig til Fredning, skal jeg udtale mig noget varsomt om. Jeg er ligesom Udvalgets Medlemmer af den Formening, at man af de udgivne Beretninger vil kunne se, at baade Lakseleg og Ørredleg i alt væsentligt er afsluttet ved Juletid. Naar vi frede Nedfaldslaks, og vi skulde vel ogsaa have fredet Nedfaldsørred, bliver der Tid nok for